

Περισσότερες πληροφορίες στο τηλέφωνο 2310 285688 και ηλεκτρονικά στη διεύθυνση ariadni.project@gmail.com.
Επίσης, μπορείτε να παρακολουθήσετε τις δράσεις μας στο blog: ariadneproject.tumblr.com

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
ΕΛΛΑΔΑ

ANTIGONI
ΚΕΝΤΡΟ ΓΛΗΦΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
για τον ρατσισμό, την οικολογία, την ερήνη και τη μη βία

Αριάδνη
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Έμφυλες διακρίσεις στην Ευρώπη της κρίσης.

Ένα πρόγραμμα δράσης του Ιδρύματος Heinrich Böll και του Πράσινου Ινστιτούτου, σε υλοποίηση της ΜΚΟ Αντιγόνη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ «ΑΡΙΑΔΝΗ»

Μπορεί θεσμικά η ισότητα των δύο φύλων να είναι κατοχυρωμένη εδώ και χρόνια, όμως η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Εύκολα το παρατηρεί κανείς, όμως η παρατήρηση δεν είναι αρκετή. Το πρόγραμμα δράσης «ΑΡΙΑΔΝΗ» φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως ένα όχημα αλλαγής των παγιωμένων στερεοτύπων.

Μέσω της επιμόρφωσης στελεχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και Ακτιβιστών σε θέματα έμφυλων διακρίσεων, η ΑΡΙΑΔΝΗ θα επιχειρήσει να δημιουργήσει τις απαραίτητες δομικές βάσεις για αλλαγή νοοτροπίας σε τοπικό επίπεδο. Παράλληλα το πρόγραμμα στοχεύει στη διερεύνηση νέων μορφών συλλογικής οργάνωσης και λειτουργίας δομών κοινωνικής παρέμβασης, ώστε το μήνυμα της ΑΡΙΑΔΝΗΣ να πολλαπλασιαστεί:

«Ενάντια στη βία κατά των γυναικών!»

Τα σεμινάρια θα πραγματοποιηθούν σε 4 μεγάλες πόλεις: Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα και Ηράκλειο.

Την ευθύνη για την υλοποίηση του προγράμματος έχει η ΜΚΟ Αντιγόνη με την υποστήριξη του Ιδρύματος Heinrich Böll και του Πράσινου Ινστιτούτου.

Συντονίστρια των δράσεων είναι η Κωνσταντίνα Κράνου. Περισσότερες πληροφορίες στο τηλέφωνο 2310 285688 και ηλεκτρονικά στη διεύθυνση ariadni.project@gmail.com.

- Μία στις πέντε γυναίκες ζει με βίαιο σύντροφο.
- Οι μισές από τις γυναίκες που δολοφονούνται κάθε χρόνο είναι θύματα των συζύγων ή των συντρόφων τους.
- Μία στις τρεις γυναίκες που φτάνουν στα επείγοντα περιστατικά νοσοκομείων είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας.

Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα είχαμε δεκάδες θύματα, γυναίκες δολοφονημένες από συζύγους ή συντρόφους. Όταν μιλάμε για κακοποίηση μιλάμε ουσιαστικά για κατάφωρη παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μιλάμε για ένα έγκλημα που συντελείται εν κρυπτώ, στην ιδιωτική σφαίρα, το οποίο αν συνέβαινε σε οποιαδήποτε άλλη συνθήκη ή σχέση, ο δράστης θα τιμωρούνταν. Αντίθετα η συντριπτική πλειοψηφία των θυτών στην ενδοοικογενειακή βία απολαμβάνει μία ασυλία, μία ιδιότυπη ατιμωρησία. Συνιστά ένα θέμα ταμπού γιατί αγγίζει βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις και στερεότυπα. Η τέλεση αυτού του εγκλήματος «επιτρέπεται» γιατί είναι ακόμη ισχυρή και ηθικά νομιμοποιημένη η αντίληψη ότι ο άνδρας έχει κυριαρχικό δικαίωμα πάνω στην γυναίκα. Μέχρι το 2006 δεν υπήρχε καν ειδικό νομικό πλαίσιο για την κακοποίηση των γυναικών αλλά και μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου (ν.3500/2006), ουσιαστικά μένει ανεφάρμοστος. Στο επίπεδο δε της στήριξης θυμάτων κακοποίησης, η κατάσταση στη χώρα μας είναι τραγική. Οι δομές στήριξης είναι υποτυπώδεις αν όχι ανύπαρκτες. Τελειώνοντας το 2012 το μόνο που είδαμε (πέρα από τις αλλεπάλληλες εξαγγελίες) είναι η λειτουργία της, απολύτως αναγκαίας αλλά όχι αρκετής, γραμμής SOS εθνικής εμβέλειας (15900).

Αυτή είναι η κατάσταση στη χώρα μας τη στιγμή που στοιχεία δείχνουν ότι η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί τη βασική αιτία θανάτου και αναπηρίας για τις γυναίκες ηλικίας 16 έως 44 ετών στην Ευρώπη και ευθύνεται για περισσότερους θανάτους και προβλήματα υγείας απ' ό,τι ο καρκίνος και τα αυτοκινητιστικά ατυχήματα μαζί.